

Vlaams
Parlement

ingediend op **698** (2020-2021) – Nr. 1 – Addenda
19 maart 2021 (2020-2021)

Addenda

bij het ontwerp van decreet

tot wijziging van diverse decreten
over welzijn, volksgezondheid en gezin

BIJLAGE

bij de memorie van toelichting:

advies van de Raad van State nr. 61.781/1/V,
vermeld in de memorie van toelichting

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.781/1/V
van 28 juli 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het Procedurebesluit van 9 mei 2014’

Op 3 juli 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 17 augustus 2017,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het Procedurebesluit van 9 mei 2014’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 18 juli 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Bruno SEUTIN en Koen MUYLLE, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 juli 2017.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 ‘houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van de vergunning en de subsidies voor gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters’ (hierna: Procedurebesluit van 9 mei 2014).

De artikelen 1 tot 6 van het ontwerp wijzigen sommige bepalingen van titel 2 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, die handelen over de procedure voor het verlenen van de vergunning voor gezinsopvang of voor groepsopvang, zoals voorgeschreven bij artikel 4 van het decreet van 20 april 2012 ‘houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters’.

De artikelen 7 tot 12 van het ontwerp wijzigen bepalingen van titel 3 van het Procedurebesluit van 9 mei 2014, die betrekking hebben op de programmatie en op de procedure voor het verlenen van de subsidies die ter uitvoering van het decreet van 20 april 2012 kunnen worden verleend aan organisatoren van kinderopvang voor baby's en peuters.

Artikel 13 van het ontwerp voegt in het Procedurebesluit van 9 mei 2014 een titel 4/1 in, die handelt over het optreden van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin (hierna: Kind en Gezin) als uitbetalingsinstelling van subsidies die door lokale besturen waarmee Kind en Gezin een convenant heeft gesloten, worden toegekend aan organisatoren om te werken met een “systeem inkomenstarief” als vermeld bij de artikelen 27 tot 36/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 ‘houdende de subsidies en de eraan gekoppelde voorwaarden voor de realisatie van specifieke dienstverlening door gezinsopvang en groepsopvang van baby's en peuters’.

De artikelen 7 tot 10 en 13 hebben uitwerking met ingang van 15 maart 2017. De overige artikelen van het te nemen besluit treden in werking tien dagen na bekendmaking van het ontworpen besluit (artikel 14).

RECHTSGROND

3. De artikelen 1 tot 12 van het ontworpen besluit vinden in hoofdzaak rechtsgrond in het decreet van 20 april 2012. Het gaat meer bepaald om de in het tweede lid van de aanhef vermelde bepalingen, met uitzondering van artikel 6, § 4, van dat decreet. In die laatste bepaling komt immers geen machtiging aan de Vlaamse Regering voor.

Voor het opleggen van taken aan Kind en Gezin in de artikelen 1 tot 3 en 5 tot 12 van het ontworpen besluit is rechtsgrond te vinden in artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’, gelezen in samenhang met artikel 6 van hetzelfde decreet.

4. Artikel 13 van het ontworpen besluit regelt het optreden van Kind en Gezin als uitbetalingsinstelling. Volgens de rechtsgrondtabel, opgenomen in de nota aan de Vlaamse Regering, vinden die bepalingen rechtsgrond in de artikelen 6, § 3, 8, § 2, en 11 van het decreet van 30 april 2004.

Artikel 6, § 3, van het genoemde decreet bepaalt dat Kind en Gezin zijn taak betreffende de regie van de kinderopvang uitoefent in samenspraak met de lokale besturen, die een lokaal beleid kinderopvang uitwerken in overeenstemming met de regels die de Vlaamse Regering bepaalt. Luidens artikel 8, § 2, van hetzelfde decreet kan de Vlaamse Regering binnen het raam van de missie en de taken van Kind en Gezin specifieke opdrachten aan Kind en Gezin toewijzen. Artikel 11 van het decreet van 30 april 2004 bepaalt dat Kind en Gezin voor de realisatie van zijn taken samenwerkt en samenwerkingsakkoorden sluit met overheden, instanties, diensten en verenigingen die op het vlak van die taken actief zijn. Inzake kinderopvang werkt Kind en Gezin voor de lokale programmatie op structurele wijze samen met lokale actoren, waaronder de lokale besturen.

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt dit als volgt toegelicht:

“Na titel 4 over de bezwaren wordt een nieuwe titel ingevoegd waarbij geregeld wordt dat Kind en Gezin kan optreden als uitbetalingsinstelling.

In het verleden heeft Kind en Gezin met goedkeuring van de Vlaamse Regering convenanten gesloten met stad Antwerpen, stad Gent en de Vlaamse Gemeenschapscommissie in Brussel. Deze steden wilden immers budget voorzien voor kinderopvang op hun grondgebied, om de doelstelling van de Vlaamse overheid om tegen 2020 voor elk kind met een behoefte een kinderopvangplaats te voorzien, mee te ondersteunen, voor de burgers van hun gemeente.

In de praktijk komt het erop neer dat de lokale besturen organisatoren van kinderopvang subsidiëren voor het werken met het inkomenstarief conform het Subsidiebesluit van 22 november 2013. Zij voorzien de middelen voor een aantal jaren en vragen aan de Vlaamse overheid om deze plaatsen bij voorrang over te nemen bij een volgende uitbreidingsronde wanneer er budget is.

In de praktijk moeten deze door het lokaal bestuur gesubsidieerde plaatsen op een zelfde manier gesubsidieerd worden als organisatoren die wel een subsidietoekenning van Kind en Gezin hebben. Dit hebben de lokale besturen in hun subsidiereglement voorzien. In de praktijk is de berekeningswijze vrij complex als deze niet geautomatiseerd via de systemen van Kind en Gezin kan gebeuren. Als Kind en Gezin de berekening maakt, is het bovendien ook het meest efficiënt dat ze ineens de betaling doen.

Om die reden wordt in dit besluit de mogelijkheid voorzien dat Kind en Gezin optreedt als uitbetalingsinstelling voor de subsidies van de lokale besturen waar dit subsidies betreffen voor het werken met het inkomenstarief.

Voor deze regeling in het besluit is er voldoende rechtsgrond te vinden in het oprichtingsdecreet van Kind en Gezin, meer bepaald in:

- artikel 6 §3 bepaalt dat Kind en Gezin zijn taak m.b.t. de regie van de kinderopvang uitoefent in samenwerking met de lokale besturen;
- artikel 8 §2 bepaalt dat de Vlaamse Regering binnen het kader van de missie en de taken van Kind en Gezin specifieke opdrachten aan Kind en Gezin toewijzen;
- artikel 11 bepaalt dat Kind en Gezin voor de realisatie van zijn taken samenwerkingsovereenkomsten sluit met overheden.

Uit de combinatie van die artikels blijkt duidelijk dat de decreetgever van oordeel was dat Kind en Gezin taken toegeschreven kan krijgen die nuttig zijn voor de samenwerking met lokale besturen bij het uitvoeren van hun taak m.b.t. de regie van de kinderopvang. Kind en Gezin heeft samenwerkingsovereenkomsten gesloten (convenanten) met het oog op het realiseren van meer (subsidieerbare) kinderopvangplaatsen. Het opnemen van een rol als uitbetalingsinstelling ondersteunt dit doel.

(...)"

Dat de genoemde bepalingen rechtsgrond kunnen bieden voor de ontworpen artikelen is toch niet eenduidig vast te stellen. Artikel 11 van het decreet van 30 april 2004 verleent geen delegatie aan de Vlaamse Regering, maar het bepaalt mee de context waarin de delegaties vervat in de artikelen 6, § 3, en 8, § 2, van het decreet worden uitgeoefend.

Er wordt daarom aanbevolen om bij de eerstvolgende gelegenheid een uitdrukkelijke rechtsgrond in te voegen in het decreet van 30 april 2004 die bepaalt dat Kind en Gezin als uitbetalingsinstelling voor lokale besturen die subsidies verlenen volgens de regels van het systeem inkomentarief als bedoeld bij het decreet van 20 april 2012 en waarmee Kind en Gezin een convenant heeft gesloten, kan optreden en die de Vlaamse Regering machtigt de voorwaarden en nadere regels ter zake te bepalen.

VORMVEREISTEN

5. Gevraagd of het ontwerp werd aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU) omdat het mogelijk om staatssteun kan gaan, verklaarde de gemachtigde:

“Onderhavig besluit werd niet aangemeld bij de Europese Commissie. Het wordt geacht onder de vrijstelling van de aanmeldingsplicht te vallen.”

De afdeling Wetgeving van de Raad van State is er reeds eerder van uitgegaan dat het verlenen van subsidies aan kinderopvanginitiatieven mogelijk moet worden beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 107 van het VWEU en, behoudens indien een vrijstellingsregeling van toepassing is, onder het toepassingsgebied valt van de aanmeldingsplicht bij de Europese Commissie, zoals bedoeld bij artikel 108, lid 3, van het VWEU, en dat zulks ook geldt voor de procedureregels waarbij de subsidies worden toegekend.¹

¹ Zie o.m. adv.RvS 56.383/3 van 17 juni 2014 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 ‘houdende de procedures voor de aanvraag en de toekenning van een erkenning, een attest van toezicht en de subsidies voor buitenschoolse opvang’.

Aangezien de programmatie, die door het om advies voorgelegde ontwerp wordt geregeld, mee bepaalt welke kinderopvanginitiatieven voor subsidiëring in aanmerking komen, hangt de wijze waarop de programmatie wordt vastgesteld onlosmakelijk samen met de subsidiëring van kinderopvanginitiatieven en derhalve met de steun die aan de kinderopvanginitiatieven wordt verleend.

De stellers van het ontwerp zullen moeten nagaan of voldaan is aan alle voorwaarden gesteld in besluit 2012/21/EU van de Commissie van 20 december 2011 ‘betreffende de toepassing van artikel 106, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op staatssteun in de vorm van compensatie voor de openbare dienst, verleend aan bepaalde met het beheer van diensten van algemeen economisch belang belaste ondernemingen’, om van de aanmeldingsplicht te worden vrijgesteld. Indien niet aan alle voorwaarden zou zijn voldaan, zal de ontworpen regeling alsnog moeten worden aangemeld, temeer daar de sanctie in geval van een onterechte niet-aanmelding erin bestaat dat de steun *per se* nietig is (zelfs indien ze verenigbaar met het recht van de Europese Unie zou kunnen worden verklaard als ze correct werd aangemeld).

6. Indien als gevolg van de nakoming van dit vormvereiste nog wijzigingen zouden worden aangebracht in de tekst van het ontwerp, dient over deze wijzigingen nog het advies van de Raad van State te worden ingewonnen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

7. Gelet op wat in opmerking 3 is gezegd, dient in het eerste lid van aanhef te worden verwezen naar artikel 6 van het decreet van 30 april 2004 in zijn geheel (niet enkel naar paragraaf 3 ervan).

Artikel 10

8. In de nota aan de Vlaamse Regering wordt gesteld dat bij overmacht Kind en Gezin een ruimere verlenging kan toestaan dan de voorziene termijn.

De gemachtigde heeft dit als volgt verduidelijkt:

“In het geval een organisator met overmacht wordt geconfronteerd (en zoals uit de nota blijkt worden daarbij enkel zeer zwaarwichtige feiten buiten de macht van de organisator om in rekening genomen) zal Kind en Gezin tijdens de administratieve procedure de nodige redelijkheid en billijkheid aan de dag leggen bij de beoordeling van dergelijke termijnen.”

De bedoeling om bij overmacht de termijn extra te verlengen, blijkt niet als zodanig uit het ontworpen artikel 75, tweede lid. Die bepaling zal in die zin bijgesteld moeten worden.

Artikel 13

9. Artikel 13 van het ontwerp strekt tot de invoeging van een titel 4/1 in het Procedurebesluit van 9 mei 2014. In de ontworpen bepaling dient “Titel 4” vervangen te worden door “Titel 4/1”.

Artikel 14

10. De gemachtigde gaf de volgende toelichting bij de terugwerkende kracht tot 15 maart 2017 voor de artikelen 7 tot 10 en 13 van het te nemen besluit:

“De terugwerking vindt plaats omdat de beide betrokken situaties reeds ingang vonden op datum van 15 maart 2017.

Art. 10 heeft slechts betrekking op de subsidiebelofte die een gevolg is van de procedure en hoeft dus niet met terugwerkende kracht te worden ingevoerd. De procedure *an sich* uit de artikelen 7 tot en met 9 wel. Deze hebben bijgevolg terugwerkende kracht verkregen. Met de aanpassingen uit de betrokken artikelen wordt, naast een aantal technisch-neutrale aanpassingen, het procedureel kader rond programmatie verruimd waardoor andere (bijv. voor organisaties zonder subsidies) en meer toegangen (men kan nu ook nieuwe plaatsen met plussubsidie creëren en niet enkel omschakeling van bestaande plaatsen) tot subsidiëring ontstaan, wat in het voordeel van organisatoren is.

Art. 13 is in het voordeel van de steden betrokken bij de convenanten die beroep kunnen doen op Kind en Gezin als uitbetalingsinstelling.”

Gelet op deze toelichting, dringen de volgende aanpassingen zich op.

Wat de artikelen 7 tot 9 betreft, dient een heropening van de oproep te gebeuren zodat alsnog kan worden ingeschreven door organisatoren die eventueel niet op de hoogte waren van de nieuwe criteria. Daartoe dient een overgangsbepaling te worden toegevoegd.

Artikel 10 dient uit de opsomming te worden geschrapt.

Wat artikel 13 betreft gaat het blijkbaar om een regularisatie van een reeds bestaande werkwijze in het voordeel van de lokale besturen. In die hypothese is er geen bezwaar tegen de terugwerkende kracht.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

BIJLAGE

bij de memorie van toelichting:

advies van de Raad van State 67.809/1/V,
vermeld in de memorie van toelichting

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 67.809/1/V
van 24 augustus 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over het lokaal beleid buitenschoolse opvang en activiteiten en over overgangsbepalingen’

Op 17 juli 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 4 september 2020,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over het lokaal beleid buitenschoolse opvang en activiteiten en over overgangsbepalingen’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 18 augustus 2020. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Carlo ADAMS en Kaat LEUS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 augustus 2020.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP VAN BESLUIT

2. In het om advies voorgelegde ontwerp van besluit worden, ter uitvoering van sommige bepalingen van het decreet van 3 mei 2019 ‘houdende de organisatie van buitenschoolse opvang en de afstemming tussen buitenschoolse activiteiten’, de Vlaamse beleidsprioriteiten inzake buitenschoolse activiteiten omschreven en worden de nadere regels vastgesteld voor de organisatie van het lokaal samenwerkingsverband. Tevens beoogt het ontwerp uitvoering te geven aan een eerste deel van de in het voornoemde decreet opgenomen overgangsbepalingen en de decretaal bepaalde subsidies nader te regelen. In afwachting van de definitieve subsidieregeling vanaf 1 januari 2027 geldt voor de bestaande subsidies voor organisatoren van buitenschoolse opvang en voor eventuele bijkomende middelen aan lokale besturen immers een overgangsregeling. Het is de bedoeling om in een vervolgbesluit tegen uiterlijk 1 januari 2022 verder uitvoering te geven aan de overgangsbepalingen en om de decretaal bepaalde subsidies nader te regelen.

3.1. De ontworpen regeling kan worden geacht rechtsgrond te vinden in de bepalingen van het decreet van 3 mei 2019 waarnaar wordt verwezen in de rubriek “Rechtsgrond” in de aanhef van het ontwerp, met dien verstande dat moet worden opgemerkt wat hierna volgt.

3.2. In artikel 2, eerste lid, van het ontwerp, worden de Vlaamse beleidsprioriteiten inzake buitenschoolse activiteiten omschreven. Het reeds genoemde decreet van 3 mei 2019 maakt geen melding van Vlaamse beleidsprioriteiten. Wel bepaalt artikel 13, eerste lid, van het decreet dat de bepalingen van het decreet van 15 juli 2011 ‘houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd’ van toepassing zijn. Het laatstgenoemde decreet, dat het kader schept voor de Vlaamse beleidsprioriteiten, strekt het ontworpen besluit evenwel niet tot rechtsgrond.¹ Niettemin kan worden aangenomen dat voor artikel 2, eerste lid, van het ontwerp, rechtsgrond kan worden gevonden in sommige bepalingen van het decreet van 3 mei 2019² gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ waaruit de Vlaamse Regering de algemene bevoegdheid put om de decreten uit te voeren.

¹ Het ontworpen besluit kan bijvoorbeeld niet worden ingepast in de kalender waarin wordt voorzien in artikel 4, § 1, van het decreet van 15 juli 2011.

² Daarbij valt te denken aan de artikelen 4 en 11 van het decreet.

3.3. Het is niet duidelijk welke bepaling van het decreet van 3 mei 2019 rechtsgrond kan bieden voor de regeling die is opgenomen in artikel 6 van het ontwerp dat betrekking heeft op “nieuwe subsidies aan lokale besturen gedurende de overgangstermijn van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2026” en waarbij het volgens de gemachtigde niet gaat om één van de in artikel 12 van het decreet bedoelde subsidies. De gemachtigde verwijst in dat verband naar artikel 17, vijfde lid, van het decreet, maar in dat artikel wordt geen subsidiëring van lokale besturen beoogd, maar gaat het om subsidies aan organisatoren als verderzetting van subsidies verleend op grond van de in het eerste lid van die bepaling vermelde besluiten. Zou voor artikel 6, § 4, van het ontwerp, in voorkomend geval als rechtsgrond nog een beroep kunnen worden gedaan op het eveneens door de gemachtigde ingeroepen artikel 16, tweede lid, van het decreet van 3 mei 2019, waarin de Vlaamse Regering wordt opgedragen te bepalen wat moet worden verstaan onder “kwetsbare gezinnen”, dan zal, wat de overige paragrafen van artikel 6 van het ontwerp betreft, alsnog een andere, deugdelijke rechtsgrond moeten kunnen worden aangehaald opdat die bepalingen in het ontwerp zouden kunnen worden behouden.

3.4. Wat de bepalingen van het ontwerp betreft waarin het agentschap Opgroeien regie met bijkomende taken wordt belast, dient als rechtsgrond tevens een beroep te worden gedaan op artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie’, gelezen in samenhang met artikel 5, § 1, 1°, i), en § 2 van hetzelfde decreet.³

VORMVEREISTEN

4. Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, werd meegedeeld dat het ontworpen besluit om advies is voorgelegd aan de Vlaamse Onderwijsraad en aan de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, maar dat de betrokken adviezen nog niet werden uitgebracht. Indien de heden om advies aan de afdeling Wetgeving voorgelegde tekst van het ontwerp nog zou worden aangepast als gevolg van de nog uit te brengen adviezen van de Vlaamse Onderwijsraad en de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, zullen die aanpassingen ter inachtneming van het bepaalde in artikel 3, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsnog eveneens aan de afdeling Wetgeving moeten worden voorgelegd.

5. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen die betrekking hebben op het subsidiëren van lokale besturen. Naar het zeggen van de gemachtigde werd het ontworpen besluit, net zomin als het voorstel dat heeft geleid tot het decreet van 3 mei 2019, aan de Europese Commissie aangemeld met toepassing van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

³ Zoals deze laatste bepalingen zullen luiden vanaf 1 januari 2021 (zie de artikelen 18 en 20 van het decreet van 3 mei 2019).

De gemachtigde verduidelijkt in dat verband dat het aanbod buitenschoolse activiteiten weliswaar kan worden beschouwd als betrekking hebbende op een economische activiteit maar dat de subsidies *in casu* ten goede komen aan de lokale besturen waardoor niet van enige staatssteun kan worden gewaagd. Het lokaal bestuur zal, steeds volgens de gemachtigde, met de subsidies die het krijgt zelf de organisatoren subsidiëren. De subsidiëring aan de organisatoren, zoals thans het geval is overeenkomstig artikel 17, eerste lid, van het decreet van 3 mei 2019, zou op die wijze worden vervangen door een subsidiëring via de lokale besturen die een eigen beleid zullen kunnen voeren in het doorgeven van de subsidies. Volgens de gemachtigde moet de Vlaamse Regering om die reden dan ook geen aanmelding doen van het ontworpen besluit bij de Europese Commissie, maar zullen de lokale besturen dat naderhand eventueel zelf moeten doen.

In zover evenwel de lokale besturen zelf kunnen optreden als organisator van een buitenschoolse activiteit,⁴ is de vaststelling dat de ontworpen regeling niet dient te worden aangemeld bij de Europese Commissie niet zonder meer evident, het geval waarin een beroep kan worden gedaan op een vrijstelling van de aanmeldingsplicht buiten beschouwing gelaten.

ALGEMENE OPMERKING

6. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen die artikelen van het decreet van 3 mei 2019 of onderdelen ervan hernemen of parafraseren.⁵

Het overnemen in een lagere regeling van bepalingen van een hogere regeling dient te worden vermeden. Niet alleen is een dergelijke werkwijze op het normatieve vlak overbodig aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien kan ze tot verwarring leiden over de precieze aard van het in de lagere regeling opgenomen voorschrift en kan ze inzonderheid aanleiding ertoe zijn dat later uit het oog verloren wordt dat alleen de hogere regelgever het betrokken voorschrift kan wijzigen.

Het overnemen van decretale bepalingen in een besluit van de Vlaamse Regering kan dan ook alleen maar worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van het besluit, in welk geval een uitdrukkelijke verwijzing naar de betrokken decreetsbepaling het aangewezen middel zal zijn om de aard van de betrokken bepaling herkenbaar te houden (bv. “Overeenkomstig artikel 8, derde lid, van het decreet van 3 mei 2019, ...”).

⁴ Dit valt niet uit te sluiten. Zo wordt in de toelichting bij het voorstel dat leidde tot het decreet van 3 mei 2019 het volgende vermeld: “Een organisator kan een natuurlijk persoon of een rechtspersoon zijn. Het kan gaan om een lokaal bestuur, een school of oudervereniging, een opvanginitiatief (...), (een partner van) een Huis van het Kind of een organisatie die vrijetijdsactiviteiten aanbiedt. Het kan gaan om een initiatief met of zonder winst oogmerk” (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1856/1, p. 5).

⁵ Zo herneemt artikel 3, tweede lid, van het ontwerp, het bepaalde in artikel 8, derde lid, van het decreet; in artikel 4, tweede lid, van het ontwerp, wordt artikel 6, eerste lid, van het decreet geparafraseerd, terwijl artikel 4, derde lid, van het ontwerp, neerkomt op een parafrasering van artikel 8, vierde lid, van het decreet.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

7. In de rubriek “Rechtsgrond” moeten de vermeldingen worden aangepast rekening houdend met hetgeen in dit advies *sub* 3.1 tot 3.4 is opgemerkt. Dit houdt onder meer in dat de rubriek dient aan te vangen met een verwijzing naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en dat in de rubriek tevens melding moet worden gemaakt van de artikelen 5, § 1, 1°, i), en § 2, en 8, § 2, van het reeds genoemde decreet van 30 april 2004.

8. In de rubriek “Vormvereisten” zullen ook de adviezen van de Vlaamse Onderwijsraad en de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, moeten worden vermeld, eenmaal deze zijn uitgebracht.

Artikel 1

9. In artikel 1 van het ontwerp worden de begrippen “decreet van 3 mei 2019” en de “minister” omschreven. Aangezien in het ontwerp tevens melding wordt gemaakt van “het agentschap” zou het ter wille van de duidelijkheid aanbeveling verdienen dat ook dit laatste begrip zou worden omschreven, temeer daar het betrokken begrip evenmin wordt gedefinieerd in het decreet van 3 mei 2019. Wat dat betreft deelde de gemachtigde het volgende mee:

“De vorige Vlaamse Regering besloot, met het oog op een meer geïntegreerd gezinsbeleid, tot een verregaande integratie van de agentschappen Kind en Gezin en Jongerenwelzijn. Beide agentschappen dragen nu de naam ‘Opgroeien’, maar bij Kind en Gezin werd, in overeenstemming met de haar toegewezen regieopdracht betreffende geïntegreerd gezinsbeleid, hieraan ‘regie’ toegevoegd. In aansluiting op deze fusieoperatie is een ontwerp van verzameldecreet principieel goedgekeurd op 19 juni 2020, dat diverse decreten in overeenstemming brengt, waaronder het decreet van 3 mei 2019 houdende de organisatie van buitenschoolse opvang en de afstemming tussen buitenschoolse activiteiten: in artikel 2, eerste lid wordt een definitie ‘agentschap’ ingevoegd; in het ontwerp van besluit wordt bijgevolg de term ‘agentschap’ gebruikt, ervan uitgaande dat het betreffende decreet definitief goedgekeurd zal zijn, eens voorliggend ontwerp besluit definitief wordt goedgekeurd.”

In het ontwerp wordt het agentschap Opgroeien regie (voorheen Kind en Gezin) beoogd. Het blijft evenwel, ook na de door de gemachtigde verstrekte toelichting, ter wille van de duidelijkheid nuttig om de lijst met definities in artikel 1 van het ontwerp aan te vullen met een omschrijving van het begrip “agentschap”.

Artikel 2

10. De rechtsgevolgen die voor de lokale besturen voortvloeien uit het bepalen van de Vlaamse beleidsprioriteiten zouden het best worden verduidelijkt in het ontwerp. Thans gebeurt dit enkel ten aanzien van de subsidies bedoeld in artikel 6 van het ontwerp (zie artikel 6, § 1, 3°, van het ontwerp). Er zou daartoe kunnen worden overwogen om de redactie van artikel 2, derde lid, van het ontwerp aan te passen door er bijvoorbeeld in te expliciteren dat de Vlaamse Regering de subsidie bedoeld in artikel 12 van het decreet van 3 mei 2019 toekent aan de lokale besturen indien deze de Vlaamse beleidsprioriteiten opnemen in hun meerjarenplanning. Alsdan zou het gaan om een voorwaarde voor het verkrijgen van de in artikel 12 van het decreet bedoelde subsidie zoals die op grond van het vierde lid van die bepaling wordt vastgesteld.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME